

de oude matige prijs is geleverd. Wegens duurte is die waar niet aanbesteed op de bestelling voor 1761. De prijzen te Broach waren $34\frac{3}{8}$ % hoger dan die te Surat en deze $25\frac{1}{8}$ % hoger dan vorig jaar. Bij de laatste verkoping in Amsterdam in 1758 is er op katoengaren maar $10\frac{1}{8}$ % winst gemaakt, zodat er slechts verlies te verwachten is. Daarom is deze handelwijze goedgekeurd. [fol. 1186] Er moesten talrijke belemmeringen voor de bestelling van 1761 vermeld worden. Uit de brief van 27 april blijken dezelfde problemen voor die van 1762. De kooplieden konden niet bewogen worden de buitensporige prijzen van 1761 aan te passen, hoewel de niet van de mens afhankelijke oorzaak, namelijk de slechte kapokoogst, was weggevallen. Nu voerden zij gebrek aan wolbewerkeren en spinners aan. Bovendien duurden de aanbestedingen van de Engelse, Mekkase, Jeddase en Basrase kooplieden voort. De Engelsen hielden het volk van jaar op jaar aan het werk en lokten de kooplieden met hogere prijzen tot zich. [fol. 1187] Het bestuur schijnt tot het uiterste te willen gaan door geen aanbestedingen te doen, maar hier en daar voor de marktprijs in te kopen, in plaats van zich te laten dwingen. Men hoopt dat dit te vermijden is, als, zoals de directeur en secunde in hun aparte brief schrijven, de prijzen in de stille tijd, of na het vertrek van de schepen, zullen dalen. Het bestuur is aanbevolen om maar als lieden van eer en oprechtheid te handelen. Heren XVII hebben in hun bestelling van retouren van 9 oktober 1760 te Middelburg geklaagd over de duurte en de slechte kwaliteit van de zending mirre van het voorafgaande jaar. Opperchirurgijn Kummers, die de inkoop deed, is om verantwoording gevraagd. Deze is bij de bijlagen van deze brief gevoegd. Hij voert aan [fol. 1188] dat er voor mirre te Mokka, vanwaar het te Surat wordt aangevoerd, een monopolie is en dat het op de laatst genoemde plaats uit de derde of vierde hand gekocht moet worden. Zoals uit de laatste generale beschrijving blijkt, is er toen reeds een opmerking gemaakt over de hoge prijs van f 147,15,- de 100 lb. Nu is naar Surat geschreven dat er bij zo'n hoge prijs maar geheel van inkoop van mirre afgezien moet worden. Voor Bengalen is 552.000 lb kapok voor f 24,12,8 de 100 lb ingekocht. Dit is f -,78 lager dan waarvoor het voorafgaande jaar toestemming is gegeven. Het bestuur verzocht goedkeuring om bij de gunstige omstandigheid dat de verkoopprijs van peper even hoog zou zijn als het voorafgaande jaar, de benodigde hoeveelheid uit Cochijn te mogen bestellen. Omdat men te Batavia karig van peper voorzien wordt, is dit afgewezen. [fol. 1189] Bovendien is Malabar geen voorstander van deze handel. De bestellingen zijn, voor zover het gebrek aan schepen toestond, uitgevoerd, behalve ijzer en spijkers, uitgezonderd een kleine hoeveelheid voor eigen gebruik. Zoals het voorafgaande jaar is de voorraad te klein, hoewel spijkers zeer gewild zijn en het ijzer waarschijnlijk wel op een hoge prijs zal blijven. Het is daarom wenselijk dat er beter wordt gereageerd op de bestellingen dan de laatste jaren. De gunstige mogelijkheden moeten nu aan de concurrenten worden gelaten. Alle voordelen bijeen zouden de Compagnie in staat stellen om de zware kosten elders te dragen. [fol. 1190] Daarom is er ook verwondering geuit dat er bij de restanten $577\frac{3}{8}$ lb fijne kaneel was, die reeds in 1755/56 was ontvangen. Als die kostbare waar niet is te verkopen, dan moet ze tegen 130 stuivers het pond naar Batavia worden gezonden. Uit de met de eerste retourzending gestuurde resolutie van 29 juli 1762 blijkt dat er een verandering en voorziening voor de artilleriegoederen is doorgevoerd. In een vol jaar waren er in het garnizoen slechts vier deserteurs naar de Maratha's, terwijl een gelijk aantal is teruggekomen.)

Met de Engelsen continueerde men nog in een goede harmonie te leven, schrijvende de ministers zulks bijzonderlijk toe aan den vreedzamen imborst van hunnen commandant, de heer Price, die egter op het punt stond om gesuccedeert te worden door het gewezen opperhoofd van Tallicherij mr. Hodges, verwacht werdende van Bombaïj. Alwaar sig dese woelsieke natie, volgens de berigten, sterk armeerden tegen de Marhattas, onder anderen, so men meend, het oog hebbende op het onder hunne magt zijnde eyland Salset, in weerwil van het tegens dat voornemen afgesonden protest van den viceroi van Goa, die daarbij pretendeert dat 't gemelde eyland eertijds tot de domainen der kroon Portugal behoord en Zijne Allergetrouwste Majesteit ook nog nooyt gerenuntieert zou hebben van zijne regten en wettige pretensiën op hetselve ten behoeve van de presente besitters, de